

BALSZEMMEL

Thürmer Gyula

MI A BAL SZEMÜNKKEL NÉZÜNK A VILÁGRA. ÍGY SOK MINDENT ÉSZREVESZÜNK, AMIT CSAK A JOBB SZEMÜNKKEL NEM LÁTNÁNK. MÁSKÉNT IS LÁTJUK A VILÁGOT, MONDJUK ÚGY, BALSZEMMEL. EZUTÁN MINDEN SZÁMUNKBAN ELMONDJUK, MIKÉNT IS LÁTJUK AZ ÉPPE ESEDÉKES ESEMÉNYEKET A SAJÁT POLITIKAI ÉRTÉKÍTÉLETÜNK ALAPJÁN, BALSZEMMEL.

KISBETŰS MSZP

A Fidesz semmit sem tanult, semmit sem felejtett – hirdeti az MSZP egyik szerencsétlen választási plakátja. Szerencsétlen, ugyanis nem igaz. Lehet, hogy a Fidesz semmit sem felejtett, és ez nem negatívum, azonban az biztos, hogy tanult, és ráadásul sokat tanult. Nem kell dicsérni a Fideszt, de az ellenfelet nem szabad alábecsülni. Az MSZP most erőlködik. Szanyi Tibor, aki a legnépszerűbb szociként egyéniben lett parlamenti képviselő, arról igyekszik meggyőzni az embereket, hogy a Fidesz felszámolja a demokráciát. A választási törvényt a Fidesz tényleg durván megváltoztatta, de azt az átlagembert, aki egy szál gatyában fogadta az ajánlócéduláért esedező gyűjtőket, ez nem igazán foglalkoztatja. Az illúziók kora még messze nem szállt el. Az MSZP ebben a helyzetben nem tud fogást találni a Fideszen. Lehet, hogy azok a polgármester-jelöltek teszik a legjobban, akik nagy plakátjuk legaljára írják csak olvashatatlanul kis betűkkel: MSZP. Ma itt tartunk, és mindaddig itt fogunk tartani, amíg az MSZP nem számol le az elmúlt húsz évével, beleértve azokat is, akik vezették a pártot és félrevezették az embereket. Nos, majd akkor! Talán!

INKÁBB KEVESEBBET,
INKÁBB KÉSŐBB, DE JÓL!

A Fidesz tavaszra új alkotmányt akar. Rendben is van ez, legyen új alkotmány!

Orbán Viktor többször elmagyarázta a nagyjérdeműnek, hogy a mostani alkotmány mögött nem állt széles társadalmi szerződés, csupán a rendszerváltó pártok alkujja. Ez is igaz. A kutya meg nem kérdezte a magyar embereket, hogy akarnak-e rendszerváltást, és többségükben egyetértenek-e mindazzal, ami itt az elmúlt húsz évben történt. Én a Fidesz helyében nem sietnék az alkotmánnyal. A választási győzelem még nem társadalmi szerződés. A Fidesz és a KDNP nagyjából annyi választót nyert meg áprilisban, mint korábban az MSZP és az SZDSZ együtt. Sok baloldali szavazó hiszi el azt, amit a Fidesz mond, de a baloldali szavazók áprilisban tömegével még nem szavaztak a Fideszre. Vagyis, ha van is társadalmi szerződés, az még igen-igen részleges. Az alkotmányt akkor fogják az emberek tisztelni, magukénak érezni, ha abban a vágyaik benne lesznek. Bele lehet írni a kereszténység értékeit, lehet beszélni a koronáról, de ettől az embereknek nem lesz jobb, és gyanítom, hogy nem is erről álmodnak. Az alkotmányban valóságos problémákat kellene elrendezni.

Legyen benne az alkotmányban az első munkahelyhez való jog! Az alkotmány garantálja azt is, hogy minden embernek joga van lakni, lakásban, emberhez méltóan. Tudom, mindez nem megy egyik percről a másikra. De inkább kevesebb legyen az alkotmányban, inkább később szülessék meg, de az legyen jó! Jó az embereknek.

CIGÁNYSÁG ÉS EURÓPA

A francia elnök még belügyminiszter korában kemény kézzel számolt le az arab és más nemzetiségű bevándorlók tüntetésével. Ezt csak azért mondom, hogy olyan nagyon nem kell meglepődni azon sem, amit most tesz: felszámolja az illegális cigánytáborokat, és hazaküldi a külföldről jött cigányokat. A francia értelmiség felháborodik rajta: micsoda disznóság ki-ebrudalni egy másik EU-állam polgárait, akiknek joguk van ott élni, ahol akarnak. Az ügybe idehaza beszáll a LMP és nyomtatja képmutató szövegét: „A Lehet Más a Politika frakciója szorgalmazza, hogy Franciaország – szakmai és emberi jogi szervezeteket is bevonva – kezdeményezzen tárgyalásokat az Európai Unióval, valamint Románia és Bulgária kormányával egy olyan megoldás kidolgozása érdekében, ami összhangban van a szociális Európa eszményével.” Képmutató, mert mindenki tudja, hogy mi kell az ügy megoldásához. Pénz, pénz, sok pénz. A román és bolgár cigányok, csakúgy, mint más esetekben a cseh és magyar cigányok, azért vándorolnak ki, mert ott jobb az élet. Ha valaki látta már a cigánytelepet, mondjuk Ózd mellett, megérti, hogy miről is van szó. Magyarországnak és a többi kelet-európai országnak nincs pénze arra, hogy taníttassa, munkába állítsa a cigányokat. Az EU gazdag országainak azonban nem kellene a cigányok. Az ottani művészek, színészek egy ideig ismételtethetik liberális szövegeiket, de azzal nem lehet jóllakni. Az európai kapitalizmus, pimasz módon jogokat ad lakóinak, cigánynak és nem cigánynak, de semmiféle érdemi lehetőséget nem teremt gyakorlásukra. Az Európai Unió vezetőinek be kellene látniuk, hogy áldozniuk kell a cigánykérdés rendezésére. Áldozni, és sokat! Egyébként a cigányság kivándorlását senki sem lesz képes megoldani. Csakúgy, mint az afrikai bevándorlókat feltartóztatni. Emberi jogi kinyilatkoztatások helyett konkrét tettekre van szükség.

THÜRMER GYULA

MIÉRT KELL MUNKÁSPÁRT?

BESZÉLGETÉS KARACS LAJOSNÉVAL, A MUNKÁSPÁRT ALELNÖKÉVEL

Az állam szerepének növelése, egymillió munkahely megteremtése, az építőipar húzóágazattá való tétele, patrióta iparpolitika, a minimálbér közelítése az átlagbérhez. Ezt mondja a Fidesz, de mindez igazából a Munkáspárt követelése. Ezeket a célokat a kapitalizmus keretein belül, az EU fegyelmező eszközeivel nem lehet megvalósítani. Ehhez mi kellünk, a Munkáspárt – vallja Karacs Lajosné, a Munkáspárt alelnöke, martonvásári képviselőjelöltje.

– *Az ajánlószelvény-gyűjtés és a választás között beszélgetünk. Nehéz a párt anyagi helyzete...*

– Nehéz. 2006-ban elvesztettük az állami támogatást, azóta a párttagság, illetve a szimpatizánsok tartják el a szervezetet. Pozitívumként értékelhető, hogy képesek vagyunk fenntartani egy forradalmi központot, de ez a pénz rendkívül kevés, ami meglátszik a napi politikai munkánkban is, arra elég, hogy a lángot őrizzük. Sajnos el kell mondanom, hogy a teherviselés egyenlőtlen, a pártot a tagság egyharmada tartja el. Igen, a munkanélküliek nem tudnak fizetni, a nagyon szegények szintén nem tudnak fizetni, viszont az igen súlyos probléma, hogy a tagság egy része sem az anyagi terhekből, sem pedig a munkából nem veszi ki a részét. Azt még mindig nem tudtuk elérni, hogy aki nem tud fizetni, munkával segítse a pártot.

Idős párttagjaink – és ebben Budapest élen járt – magasabb összegű adományokkal támogatták az országgyűlési választási kampányt. Viszont ez kis hányada a tagoknak.

Az önkormányzati választáson való indulást nem az én tisztem értékelni, az elnökség tegnap ezt megtette. Azt gondolom, hogy nincs mit szégyellnünk, mert az ötödik legnagyobb politikai párt vagyunk változatlanul, olyan erőket is magunk után hagyva, mint az MDF vagy az SZDSZ, amely a megszűnés határán lebeg. A több mint 170 egyéni jelölt megállítása is arról tanúskodik, hogy a magyar kommunisták aktív része hatalmas terheket vállal. Mi viszont többet szeretnénk, mint a láng őrzése, jobb minőségű munkát, több és színvonalasabb propagandát. Ennek hiányát óriási csapásként és veszteségként éljük meg, az önmarcangolást is beleértve.

– *Gyakran beszélgetsz emberekkel. Hogyan vélekednek rólunk?*

– Azt tapasztalom a beszélgetések során, hogy nagyon sokan egyetértenek mindazzal, amit mondunk, amit képviselünk. Vágynak a régi rendszerre, a szocializmusra, igazából abban a rendszerben szeretnének élni, akkor érezték jól magukat. Most nagyon furcsát fogok mondani: csak nélkülünk, kommunisták nélkül. Vagy legalábbis a „kommunista” kifejezés nélkül – az elmúlt húsz évben elhittették az emberekkel, hogy ez szitokszó.

A Fidesz győzött a választásokon, és most megint nagyon furcsát fogok mondani: egy Munkáspárt-közel programmal győzött.

Beszéljünk a Széchenyi-tervről: amikor azt olvasom a tervben, hogy „Segíts magadon, az állam is megsegít!”, ha munka van, minden van, ha munka nincs, semmi nincs, paradigmaváltásra van szükség, az érték központjának, a munkának kell, hogy legyen – mintha a Munkáspárt programját olvasnám. De folytatom. Az állam szerepének növelése, egymillió munkahely megteremtése, az építőipar húzóágazattá való tétele, egy patrióta iparpolitika, a minimálbér közelítése az átlagbérhez. Ez mind-mind a Munkáspárt követelése.

Ezek a célok jók, de úgy gondolom, hogy a kapitalizmus keretein belül, az EU fegyelmező eszközeivel ezek nem megvalósíthatóak. Ehhez mi kellünk, a Munkáspárt. Ezért kell dolgoznunk minden nap.

Azért is megvalósíthatatlan a terv, mert egyetlen szó sincs a multik megadóztatásáról, pedig anélkül belső forrásokat nem tudnak a tervhez generálni. A közép- és kisvállalkozók legfontosabb támogatása a belföldi piacok visszaszerzéséről szólhatna, ahhoz viszont a multikat korlátozni kellene. Ezek hiányában a vállalkozók egyetlen munkahelyet sem fognak teremteni.

Nem hiszem el azt sem, hogy Európai

Uniók keretek között képesek lesznek egy patrióta iparpolitikát megvalósítani. Kíváncsi lennék arra, hogy a közbeszerzéseknél hogyan tudják a magyar vállalkozót helyzetbe hozni?

Ezért kell a Munkáspárt! Mert mi biztos, hogy patrióta iparpolitikát folytatnánk, mert mi megadóztatnánk a multikat, mert mi visszaszereznének belföldi piacainkat.

– *Rendkívül sok tapasztalatod van az önkormányzati munka terén.*

– Martonvásáron indulok jelöltként. Kívülről és belülről is ismerem az önkormányzati munkát. Négy évig külsőként dolgoztam a pénzügyi- és területfejlesztési bizottságban. Martonvásárra is jellemző, mint az önkormányzatok legtöbbször, hogy nagyon nehéz helyzetben van, melynek külső és belső okai is vannak. Persze több pénz kell minden önkormányzatnak ahhoz, hogy a rájuk raktatott feladatokat maradéktalanul elvégezzék. A kevés pénzen túl a belső okok tovább rontják a helyzetet: a jobb és baloldal közötti torzalkodás, a szakmai hozzá nem értés, a döntések előkészítetlensége. Ezek mellett lokálpatrióta szemléletre lenne szükség az önkormányzati munkában, közbeszerzéseknél a helyi és nem a budapesti vagy székesfehérvári vállalkozót kellene preferálni – vagy csak a külföldiekkel szemben -, akkor is, ha ez több munkát jelent az önkormányzatnak.

A roma családok felemelkedését, beilleszkedését a közmunkán és a segélyen kívül aktívabban kellene segíteni.

Megválasztásom esetén ezeket a kérdéseket helyezném előtérbe. ■

TISZTES HELYTÁLLÁS

Tiszteleggel helytálltak szervezeteink – mondta Thürmer Gyula, a párt elnöke a Központi Bizottság múlt szombati ülésén az idei önkormányzati választások első szakaszáról, a jelöltállításról. Megváltozott a törvény, jóval nehezebb volt az ajánlószevények gyűjtése, s ennek ellenére a Munkáspárt 175 jelöltet tudott állítani, köztük 5 polgármester-jelöltet. Megyei listát Nógrádban tudott állítani a párt. Nógrád elmondhatja, hogy

Salgótarjánban és Balassagyarmaton is van kompenzációs listája, a megyeszékhelyen polgármesterjelöltje is, és mindemellé a megyei lista is összejött. Thürmer Gyula elismerően szólt a borsodiak tevékenységéről. Kónya Béla és csapata Ózdon, Váli Zoltán és a párt más tagjai Tiszaújvárosban tettek csodát. Öröm az is, hogy Borsodbótán Gulyás János továbbra is polgármester szeretne lenni, és megvannak a cédulák. (Mivel egyedül neki sikerült összeszednie az ajánlószevényeket, büszkén állíthatjuk: egy munkáspárti polgármester már biztosan lesz.) Tiszteleggel helytállt a párt Békésben, Szolnok megyében és Budapesten is. Külön is meg kell említeni a csepeli szervezetet, amelynek Budapesten egyedül sikerült kerületi listát állítani. A Munkáspárt arányaiban több jelöltet állított, mint a 2006-os párt és a Zöld Baloldal együttvéve, és nem sokkal marad le a különböző lokálpatrióta egyesületekkel együtt induló, semmilyen egységes politikai koncepcióval nem rendelkező a Seres-féle Civil Mozgalomtól sem. A politikai pártok közül ma a Munkáspárt az ötödik.

A Központi Bizottság határozatot fogadott el arról, hogy a párt kikre szavaz az október 3-i választásokon.

A második napirendi pont keretében Karacs Lajosné alelnök szólt az Ezres Klub és A Szabadság támogatók számának növelésére indított akcióról. Utalt arra, hogy a Központi Bizottság ez év június 26-án döntést hozott arról, hogy ez év október 1-ig az Ezres Klub taglétszámát 500 főre, egy éven belül pedig ezer főre kell emelni, A Szabadság támogatóinak számát pedig 1300 főre. A budapesti és a megyei elnökségek megkapták a rájuk eső kvótákat, érdemleges előrelépés azonban nem történt. A párt központi bevételei nem nőttek, Budapest és a megyék nem növelték sem az Ezres Klub, sem A Szabadság támogatóinak körét. A párt alelnöke elmondta, hogy többféle megoldás lehetséges. Amennyiben a pártközpont bevételeit nem tudjuk növelni, a forradalmi központ tevékenységét radikálisan korlátozni kell. Ez elkerülhetetlenül visszaüt a Munkáspárt egész tevékenységére. A Központi Bizottság egyetértett azzal, hogy újra kell beszélni az aktivistákkal, a tagsággal, és októberben meg kell hozni a szükséges döntéseket. ■

Felhívás

Kérjük, támogassa választási kampányunkat adományával!

Nevünk: Munkáspárt

Bankszámlaszámunk:

11705008-20445489

Az adományok bármely OTP fiókban is befizethetők!

Köszönjük!

A választási kampány támogatására

Kocsis József 10 000,

Bátai József 5000 forintot

adományozott a pártunk.

FARKAS FERENC 80 ÉVES

A Központi Bizottság ülésén a párt elnöke 80. születésnapja alkalmából köszöntötte Farkas Ferencet, a párt Pénzügyi Ellenőrző Bizottsága elnökét. „Életem nagy része a kommunista és munkásmozgalomhoz kötődik. Kivétel részed a szocializmus építéséből. A Magyar Néphadsereg tisztjeként a munkás-paraszt hatalom, hazánk függetlenségének védelmezője voltál” – utalt Thürmer Gyula az ünnepelt hosszú életútjára.

Köszönetet mondott azért a munkáért, amelyet Farkas Ferenc Budapest XI. kerülete területi elnökeként, a Pénzügyi Ellenőrző Bizottság elnökeként végzett.

A KÖZPONTI BIZOTTSÁG HATÁROZATA

A Központi Bizottság áttekintette a 2010. évi önkormányzati választásokra való felkészülést, és döntött a Munkáspárt politikai irányvonaláról.

1. A Központi Bizottság megállapítja: a 2010. évi önkormányzati választásokat alapvetően meghatározza az a tény, hogy hat hónappal a parlamenti választások után kerül rájuk sor. A politikai helyzet tavasz óta alapvetően nem változott meg.

A Fidesz-KDNP azzal nyerte a választást, hogy azt ígerte, amit az emberek hallani akartak. Az Orbán-kormány első hónapjai megmutatták, hogy a munkásság, a dolgozók helyzetében nem következett be fordulat. Egyre világosabbá válik, hogy a kormány nem a tömegek, hanem a nagytőke és egy új középosztály érdekében kormányoz. A dolgozó emberek széles rétegeiben azonban még nem tudatosodtak a kormánypolitika negatív következményei, még mindig sok az illúzió.

Az MSZP nem került ki a válságból. Politikája, személyiségei változatlanul nem vonzóak az embereknek. A Jobbik egyre inkább beleszürkül a parlamenti politizálásba, ráadásul mondanivalójának zömét megvalósítja a Fidesz. Az LMP politizálása nem a tömegek valóságos gondjairól szól, nem lép túl egy szűk társadalmi csoport érdekein.

2. A tőkés hatalom a választási törvény megváltoztatásával szinte lehetetlenné tette, hogy más politikai erők bekerüljenek az önkormányzatokba. Az új törvény jó a hatalmasoknak, a gazdagoknak, de nem jó a szegényeknek, nem jó a dolgozóknak.
3. A Munkáspárt legfőbb célja ezen a választáson az, hogy a munkások, a dolgozó emberek tudják meg mindenütt, hogy mi vagyunk az egyetlen baloldali párt, az egyetlen, amely a szegények, a dolgozók javát akarja, és nem új vagy régi középosztályt akar teremteni.
4. A Központi Bizottság helyesli, hogy a párt szervezetei minden lehetséges helyen megpróbálták önálló jelöltet állítani.
5. A Központi Bizottság úgy dönt, hogy a Magyar Kommunista Munkáspárt tagjai október 3-án a Munkáspárt jelöltségeire és listáira szavazzanak mindenütt, ahol a pártnak jelöltje és listája van. Amennyiben a Munkáspárt valamelyik területen független jelöltet támogatott, úgy a Munkáspárt tagjai itt rájuk szavazzanak.
6. A Magyar Kommunista Munkáspárt nem támogat egyetlen tőkés pártot sem. Így ott, ahol a Munkáspártnak nincs jelöltje vagy listája, a Munkáspárt tagjai nem vesznek részt a választáson.

Budapest, 2010. szeptember 4.

Magyar Kommunista Munkáspárt
Központi Bizottsága

BÁNYÁSZNAP PERECESÉN

Noha már több évtizede leállt itt a bányászat – a közeli Lyukóbányában is már hat éve –, a lokálpatrióta perecsesiek minden évben megrendezik a bányásznapot, mely azon túl, hogy az egykor ebben a szakmában tevékenykedő miskolciak összetartozását szimbolizálja, remek családi program is.

Bár az időjárás nem volt kegyes a résztvevőkhöz, a borús, hideg időben is szép számmal megjelentek a

rendezvényen. Hagyomány minden évben, hogy a perecsesi bányászat legnagyobb tragédiájának számító 1947-es bányavasúti szerencsétlenség 11 áldozatára koszorúzással emlékezzenek. Sajnos ezt a megemlékezést is kisajátította magának a politika: az MSZP-s városvezetés és képviselője külön koszorúzott az 1985-ben felállított szobornál, míg a munkáspártiak a perecsesi temetőben lévő faragott kopjafánál emlékeztek meg Takács Tibor vezetésével. A koszorút Orosz Imre Tibor önkormányzati képviselőjelölt és Tóth Dániel miskolci Frontelnök helyezték el. Az esemény igazán meghatározó volt: akadt, aki elsírta magát a „Szerencse fel!” dallamára. Talán a régi szép múlt emlékei törtek elő belőle...

Perces Miskolc diósgyőri városrészében fekszik, a hegyek között. A XIX. században adták ki itt először engedélyt bányászatra, melynek célja az volt, hogy ellássák szénrel a diósgyőri vaskohókat. A hatalmas igények miatt bányavasutat is építettek, Európa leghosszabb bányavasúti alagútjával (itt történt az említett szerencsétlenség is). Számos aknát nyitottak meg a környéken, mígnem a magas önköltség és a krónikus létszámhiány miatt 1973-ban befejezték a bányászatot. Az örökséget közel harminc évig a szomszédos Lyukóbánya vitte tovább, de már ez sem üzemel. Ma Perces egy fejlődő kertváros képét mutatja: sorra épülnek az új házak és sok a rendezett porta – de az egykori nyomortelep felszámolása ellenére még mindig sokan élnek emberhez méltatlan körülmények között a régi bányászkolóniákban.

A borsodi Munkáspárt elkötelezett híve annak, hogy a gazdaságosan üzemeltethető bányákat, ha lehetséges, nyissák újra. A miskolci választási programjában is szerepel Lyukóbánya esetleges újraindítása.

BUDAPESTEN A CSEPELIEKNEK SIKERÜLT LISTÁT ÁLLÍTANI. MOSTANTÓL A KAMPÁNYRA KONCENTRÁLNAK. KÉPÜNKÖN PILAJEVA MARINA ÉS KÖSZEGINÉ BENEDEK ANNA

A MUNKÁSPÁRT POLGÁRMESTRI

POLGÁRMESTER JELÖLTEK

Békés megye

Pusztaföldvár – Gál Ferenc

BAZ megye

Ózd – Kónya Béla

KÓNYA BÉLA, ÓZD MUNKÁSPÁRTI POLGÁRMESTERJELÖLTJE

Költő, író, szervező. Igazi közösségi ember. Nincs olyan rendezvény a városban, amiből ne venné ki a részét. És nem akárhogy!

Díjakat nyer gasztronómiai versenyeken, versei jelennek meg különböző lapokban, és közben a kopogtatócédulát is összegyűjti. Neki már „nem nagy ügy”, de sok munkával jár. Megdolgozott az ismertségért és dolgozik tovább. Legalább száz darab Szabadságot kért jövő hétre, propaganda céljára. Igen sietős, mert valakivel találkozik a korai órában. Szervezi az utcai agitációt, fáradhatatlanul. Becsületes, művelt, nyíltszívű ember, aki méltó módon képviselné és szolgálná az ózdi embereket.

Tiszaújváros – Dr. Váli Zoltán

Borsodbóta – Gulyás János

Nógrád megye

Salgótarján – Bocso Imre

EGYÉNI LISTÁS JELÖLTEK

Békés megye

Dombegyház – Fábrián János

Körösladány – Soós Imre

Kötegyán – Szőke János

Ujj László

Pusztaföldvár – Gál Ferenc

Csongrád megye

Ásotthalom – Móri József

Magyarcsanak – Popa György

Pitvaros – Zahorecz Jánosné

Fejér megye

Káloz – Berényi Béla

Martonvásár – Karacs Lajosné

Ráckeresztúr – Balogh Péter

Sárszentmihály – Veres Péter

Győr-Moson-Sopron megye

Dunasziget – Belovitz Károly

Jász-Nagykun-Szolnok megye

Jászladány – Kun József

Nagykörű – Póta Lászlóné

Szászberек – Szijjártó Mihály

Tiszabura – Dull Krisztián Norbert

(*Fiatal Romák Országos*

Szövetségével közösen)

Túrkeve – Csajbók Ferenc

Komárom-Esztergom megye

Szárliget – Farkas Barnabásné

Nógrád megye

Karancslapujtő – Osgyáni Pál

Kazár – Szabó Lászlóné

Nagyoroszi – Balogh Attila

Darabos József

Romhány – Urbán Renáta

Szügy – Jászberényi Szilvia Ildikó

Pest megye

Nagymaros – Major László Zoltán

Örkény – Mekes József

Szob – Nagy Sándor

Somogy megye

Somogyjád – Szabó Imre Győző

Szabolcs-Szatmár-Bereg megye

Porcsalma – Pásku Károly

Tiszadob – Hegedűs János

Záhony – Nagy István, Tóth Péter Pál

EGYÉNI VÁLASZTÓKERÜLETI JELÖLTEK

Budapest

VIII. kerület

6. körzet – Pál Tibor

IX. kerület

12. körzet – Paulik Péter

X. kerület

3. körzet – Fléger Tamás

4. körzet – Kovácsné Mezei Erika

7. körzet – Kajli Béla

9. körzet – Kerecsi László

XIV. kerület

5. körzet – Dr. Hajdu József Péter

8. körzet – Baráth Istvánné

9. körzet – Bejczy Anna

14. körzet – Csikány József

XV. kerület

3. körzet – Dudásné Csaba Katalin

4. körzet – Száka István

5. körzet – Csaba Elemér

8. körzet – Lakatos György

XVI. kerület

12. körzet – Szabó Ferenc Attila

XVII. kerület

5. körzet – Kapiné Nagy Éva

9. körzet – Igaz József

XVIII. kerület

6. körzet – Fehér András Péter

7. körzet – Urbán Istvánné

XIX. kerület

9. körzet – Farkas Károly

XXI. kerület

2. körzet – Nagy Pál

4. körzet – Rezsnyák Zoltán

6. körzet – Kőszeginé Benedek Anna

7. körzet – Kiss Károly

8. körzet – Gulyás Ferenc

9. körzet – Turcsán Ferenc

12. körzet – Pendl Mihályné

13. körzet – Dr. Hegedűs Sándor

Baranya megye

Mohács

2. körzet – Kárász István

3. körzet – Horváth József

4. körzet – Zentai Lászlóné

5. körzet – Máthé Miklós

7. körzet – Ódor György

Bács-Kiskun megye

Kecskemét

8. körzet – Balanyi István

10. körzet – Kerekes Antal

13. körzet – Kis Lászlóné

Békés megye

Békés

3. körzet – Fábri Andrásné

4. körzet – Almási Jánosné

6. körzet – Bodoczki Mihály

8. körzet – Juhász János

Békéscsaba

11. körzet – Such Mihály

Gyomaendrőd

6. körzet – Dávid István

7. körzet – Herter Lászlóné

8. körzet – Uhrin Erzsébet

Orosháza

1. körzet – Kiss János

2. körzet – Fülöp Péter

3. körzet – Bognár József

5. körzet – Ujj György

6. körzet – Kulcsár Istvánné

7. körzet – Pleskó János

8. körzet – Gombkötő Lajos

10. körzet – Németh József

ER ÉS KÉPVISELŐ-JELÖLTJEI

BAZ megye

Miskolc

5. körzet – Orosz Imre Tibor
16. körzet – Fülöp József
Istvánné

FÜLÖP JÓZSEF ISTVÁNNÉ

MISKOLC

16. VÁLASZTÓKERÜLETÉNEK
KÉPVISELŐJELÖLTJE

1952. január 30-án
született Bőcsön.

Vendéglátó-elő-
adói és vendéglátó
üzletvezetői szak-
képesítést szerzett.

Büszke arra, hogy
elvégezte a három éves Marxista-
Leninista Egyetemet. Több mint 30
esztendő dolgozott a vendéglátó-
iparban. Egyéni vállalkozóként is
belekóstolt a kapitalista viszonyok
keserű kenyerébe.

1972-ben kérte felvételét az
MSZMP-be, majd csatlakozott a
Munkáspárthoz, a "szégyenkong-
resszus" után, ahogyan ő nevezi a
puccsot.

Jelenleg a miskolci alapszervezetek
városi elnöke, megyei elnökségi tag.
Sikeresen összegyűjtötte a szüksé-
ges ajánlászöveget.

Most az agitáción a sor. A mis-
kolci kommunisták részt vettek a
bányásznapon és szeptember fo-
lyamán a Szabadság propaganda
példányaival népszerűsítik a pártot
a híres munkásvárosban.

Ózd

1. körzet – Érsek János
2. körzet – Kónya Béla
3. körzet – Bartkó Attiláné
4. körzet – Vincze Lászlóné
5. körzet – Tóth Mária
6. körzet – Nagy-Havas Imre
7. körzet – Galyas Dezső
8. körzet – Török Sándor
9. körzet – Vincze Zoltánné
10. körzet – Bari Jenő

Tiszaújváros

1. körzet – Farkas Jenő
2. körzet – Knapp Ferencné
3. körzet – Juhász Vendel

4. körzet – Budai Ferenc
Nándor
5. körzet – Bártfai Antal
6. körzet – Danhauser Sándor
7. körzet – Dr. Váli Zoltán
8. körzet – Szöllösi Szilvia
Amarilla

Csongrád megye

Makó

1. körzet – Surányi Vivien
2. körzet – Bodor Sándorné
3. körzet – Bojtos Istvánné
5. körzet – Stefanikné Varga
Erzsébet
6. körzet – Baróczi Jánosné
7. körzet – Haluska Róbert
8. körzet – Szabó Jenőné

Jász-Nagykun-Szolnok megye

Karcag

2. körzet – Németh Imréné
3. körzet – Nagy József
4. körzet – ifj. Nagy József
5. körzet – Horváth Sándor
6. körzet – Horváth Sándorné
7. körzet – Tasi Kálmán
8. körzet – Nagy Józsefné

Kisújszállás

3. körzet – Farkas Károlyné
4. körzet – Barta Attila

Solnok

1. körzet – Koczka Béla
3. körzet – Gulyás László
4. körzet – Dr. Fehér Lajos
5. körzet – Bencsik Mihály
6. körzet – Lovász Sándor
8. körzet – Nagy Endre Attila
9. körzet – Fekete Sándor
10. körzet – Szilágyi Sándor
12. körzet – Bánvölgyi Attila

Törökszentmiklós

1. körzet – Szilágyi Judit
2. körzet – Szilágyi András

5. körzet – Karsai Jánosné
6. körzet – Vass László
7. körzet – Kocsis Pál

Komárom-Esztergom megye

Komárom

5. körzet – Holbik Márton

Tatabánya

2. körzet – Izsáki Mihály
5. körzet – Horváth Józsefné
6. körzet – Szücs István
7. körzet – Benyócs Ferenc
8. körzet – Tóth István
11. körzet – Ábrahám József

Nógrád megye

Balassagyarmat

1. körzet – Mayer László
Szilveszter
2. körzet – Balla Szabolcs
3. körzet – Mayer Lászlóné
4. körzet – Köllő István
5. körzet – Balla Sándor
6. körzet – Dr. Frankfurter
Zsuzsanna
8. körzet – Herédi Sándor

Salgótarján

1. körzet – Csánk Lászlóné
2. körzet – Nagy Attila Tibor
3. körzet – Borda Pál
4. körzet – Petik János
5. körzet – Vincze István
6. körzet – Csank Péterné
7. körzet – Tóth László
8. körzet – Felföldi István
9. körzet – Kis József
10. körzet – Patinszki Lajos

Pest megye

Gyál

4. körzet – Mendel Lajos

Nagykőrös

7. körzet – Kohl Antal Sándor

Százhalombatta

6. körzet – Kis László

SALGÓTARJÁN: TÍZBŐL TÍZ!

A nógrádi megyeszékhelyen a Munkáspárt mind a tíz egyéni körzetben állított jelöltet.

Nagy Attila Tibor, Tóth László és Felföldi István vezetésével így természetesen van városi lista is. Ez a Munkáspárton kívül csak a Fidesznek és az MSZP-nek sikerült. A Jobbik a nógrádi megyeszékhelyen három képviselőjelöltet

indít, a Lehet Más a Politika sem polgármester-, sem képviselőjelöltet nem állított Salgótarjánban.

Nem titok, a szocialisták megkeresték a Munkáspártot, ígérték fűt-fát, csak hogy visszalépjünk. A nógrádi munkáspártiak nem engedtek, sőt polgármestert is állítottak, Bocsó Imre személyében.

Sok sikert kívánunk!

„A múltba csak azért tekintünk vissza,
hogy ezzel is a jövőt készítsük elő.”

A PÁRT A FORRADALOM ELŐESTÉJÉN

A magyar kommunista mozgalom története során sokszor kellett újjászervezni a pártot, újraindítani a munkát, sokszor a nulláról kezdve. A kommunisták között mindig voltak olyanok, akik nem adták fel hitüket sem a külső tőkés nyomás, sem a belső viták hatása alatt. Mindig voltak olyanok, akik országosan és helyi szinten az újjászervezés élére álltak.

A FŐCSERKÉSZ KORMÁNYA

1940-re létrejön a KMP új vezetése. Éppen időben, hiszen az események egymást követik. Folyik a második világháború, napirenden van a Szovjetunió elleni háború. Magyarország határozottan és gyorsan jobbra tolódik. 1939 februárjában dr. nemes széki gróf Teleki Pál lesz a miniszterelnök, aki egyebek mellett a magyar cserkészmozgalom egyik vezetője, a főcserkész. Telekit – különösen a Jugoszlávia lerohanása utáni öngyilkossága fényében – egy mérsékelt, hovatovább haladó politikusként igyekeznek felmutatni. Az igazsághoz tartozik, hogy az ő idején fogadják el a II. Zsidótörvényt. Ő fogadja el Hitler ajándékát, amikor 1940 augusztusában Magyarországnak ítélik Kárpátalját és Észak-Erdélyt. De az ő idején fizetjük a cechet is: 1940. november 20-án a magyar kormány csatlakozik a Háromhatalmi Egyezményhez (Németország, Olaszország és Japán), elismerve a fasiszta Olaszország és a náci Németország európai hegemoniáját.

„Magyarország már a háború megindulása előtt nagymértékben Németországtól függő országgá vált” – olvashatjuk a Magyar Dolgozók Pártjának 1948. évi dokumentumában. A magyar kommunista mozgalom nem csupán saját kizsákmányolóit ellen küzd. 1935. december elején a magyar és a német rendőri szervek

HITLER ÉS TELEKI PÁL

megállapodást kötnek, amely alapján a két rendőrség információt cserél „a kommunista-gyanús és szabadkőműves tevékenységről”, sőt nyomozókat is küldhetnek egymás országába. Meg van a jogi alapja annak, hogy nem is olyan sokkal később a német Gestapo és SD ide küldje embereit.

A helyzet minden szempontból komolyabbá válik. 1941. június 30-án megjelenik dr. vitéz Keresztes-Fischer Ferenc belügyminiszter rendelete a kommunisták és kommunista-gyanús egyének internálásáról.

CENTRALIZÁLT PÁRT

A párt nehéz helyzetben van. A taglétszám ekkor néhány száz főt tesz ki, ezek többsége is változik. Budapest akkoriban is a politikai élet lelke. Akinek van befolyása a budapesti politikai életre, annak van beleszólása az országos politikába.

A budapesti pártélet ekkoriban azt jelenti, hogy vannak erősebb és gyengébb kerületek. Egyes helyeken a hagyományok vagy a szervezettség nyomán erősebb a szervezet, másutt nincs is semmi. A KMP gyorsan felismeri, hogy a párt élete nem attól függ, hogy egyik vagy másik kerületben van-e valami aktivitás. Koncentrálni kell a párt erőit. „A centralizált budapesti pártszervezet megteremtése alapvető feltétele az igazi magyarországi kommunista párt kiépítésének.

A budapesti pártszervezet felépítésénél nem szabad a meglévő pártkapcsolatokból kiindulni, hanem új támaszpontokat kell létrehozni” – mondja ki a Komintern 1940. évi határozata a pártról.

PÁRTÉPÍTÉS, DE HOGYAN?

Nincs vita arról, hogy építeni kell a pártot. De hogyan, milyen módszerekkel? A Komintern 1940-es határozata e téren is rendezti a párt tapasztalatait és kimondja: „a pártnak legelsősorban a munkásszervezet (szakszervezetek, Szociáldemokrata Párt, munkás torna- és kultúregyletek) védelmében kell felrésznie és harcra mozgósítania a munkásosztályt”. Vagyis, a pártnak ott kell keresnie a munkást, ahol van: a gyárakban, a szakszervezetekben.

A párt stratégiai kérdésként kezeli az ifjúság ügyét. „Az ifjúság körében végzett munka vezetésével egy párthú fiatal elvtársat kell megbízni, aki a kommunista ifjúsági vezetőség megalakításának perspektívájával vezeti a munkát” – olvashatjuk a Komintern 1940. szeptemberi határozatában.

A Horthy-rendszer idején az állami szervek alkalmazottjai, a rendőrség és a hadsereg tisztjei természetesen nem politizálhattak, s különösen nem kerülhettek közvetlen kapcsolatba a KMP-vel. A KMP ennek ellenére rendelkezett illegális párttagokkal. Olyan befolyásos rendőrtisztekkel, katonákkal, hivatalnokokkal, akik nem adhatták arcukat a napi pártmunkához, de felbecsülhetetlen információkkal látták el a KMP-t. Nevüket nem őrizte meg a történelem, de voltak, és segítették a pártot.

MI LEGYEN A PÁRT MONDANIVALÓJA?

A KMP számára akkoriban is vannak olyan témák, amelyek mellett síkra kell

szállnia, hiszen ez a lényegéből fakad. Ilyen: a munkahelyteremtés, a szociális igazságosság és sok minden más. Igen ám, de szembe lehet-e szállni a magyar társadalom nacionalista hangulatával? „A KMP kötelessége, hogy határozottan és engedmények nélkül szembe szálljon a nagymagyar sovinizmus-sal. Le kell leplezni az imperialista agitációnak azt a hazugságát, amely szerint Magyarország területének megnövelése a magyar dolgozók hasznára válik” – adja meg a választ a Komintern határozata.

1940 után számos jelképes, ahogyan mondani szokás, emblemikus eseménynek vagyunk tanúi. 1940. március 21-én a Szovjetunó visszaadja az 1848-49-es forradalom és szabadságharc zászlóit. Szovjet részről Ivan Vlagyimirovics Tyulenyev hadseregtábornok, a moszkvai katonai körzet parancsnoka adja át zászlókat. A magyar kormány cserében elengedi Rákosi Mátyást a szegedi Csillag Börtönből.

1940 áprilisában a BNV szovjet pavilonja az egyik leglátogatottabb. Ez egyúttal lehetőség a párt tagjainak legális találkozóira, és a KMP rokonszenvének kifejezésére. A kiállításra rengeteg jönnek, vidékről is. A bajai látogatókról így ír dr. Versényi Jenő m.kir. rendőrtanácsos: „Bizalmasan lefolytatott nyomozás során megállapítottam, hogy ezek legtöbbször rossz anyagi viszonyok között él, állandóan tele van panasszal a megélhetési viszonyok miatt, és csupán azért utazik fel, mert a szovjet pavilont és árukat szeretné látni...”

IVAN TYULENYEV

A SZOVJETUNÓ MOSZKVÁBAN VISSZADJA AZ 1848-AS ZÁSZLÓKAT

A SZOVJETUNÓ MEGTÁMADÁSA

A második világháború 1939. szeptember 1-én, Lengyelország megtámadásával veszi kezdetét. A háborút azonban ekkor a magyar lakosság még nem érzékeli. S nincs közvetlen, azonnali hatással a munkásság hangulatára sem. Horthy eleinte a „fegyveres semlegesség” politikáját választja. 1941 tavaszán azonban Magyarország csatlakozik a Jugoszlávia elleni német támadáshoz. 1941 nyarára világossá válik az is, hogy Németország előbb vagy utóbb megtámadja a Szovjetuniót. Hitler 1941. június 22-én bejelenti: „Elhatároztam, hogy hazánk sorsát ismételten katonáink kezébe helyezem”. Öt nappal később Magyarország is hadat üzen a Szovjetunióknak. A háború megváltoztatja az emberek életét. Tömegeken pusztulnak el a fronton és a hátszágban.

A játékszabályok is határozottan megváltoznak. A kommunistákkal eddig se

bántak kesztyűs kézzel, de most élet vagy halál a kérdés. 1942. április 1-én létrejön az Államvédelmi Központ Újszászy István vezérőrnagy vezetésével. Újszászyt az utókor majd kegyesen angolbarát politikusként, Karády Katalin szerelmeként tartja nyilván, de ő egy olyan szervezet vezetője, amely a német RSHA mintájára minden addiginál hatékonyabban hangolja össze a csendőrség, a rendőrség, a hadsereg kommunisták elleni tevékenységét és a kémelhárítást.

A kommunisták tudják, hogy ez a háború nem olyan, mint a korábbiak. Ez a háború a kapitalizmus háborúja a szocialista Szovjetunió ellen. Ki nyeri meg a háborút?

Ha a Szovjetunió, úgy gyökeresen megváltoznak a KMP harcának nemzetközi körülményei is, s 1917, 1919 eszméi ismét megvalósulhatnak. Még nem tudják, hogy hét év múlva, 1948-ban győz a szocialista forradalom Magyarországon, de tudják, hogy győzni fog. És arra az időre a pártnak készen kell állnia. ■

TANULSÁGOK A MUNKÁSMOZGALOM TÖRTÉNETÉBŐL:

1. A magyar kommunista mozgalom története során sokszor kellett újjászervezni a pártot, újraindítani a munkát, sokszor a nulláról kezdve.
2. A kommunisták között mindig voltak olyanok, akik nem adták fel hitüket sem a külső tőkés nyomás, sem a belső viták hatása alatt.
3. A szocialista forradalom objektív és szubjektív tényezők következménye. A pártnak azonban készen kell állnia arra, hogy a forradalom bármikor bekövetkezhet.

EGYETLEN VOKS VAN: MUNKÁSPÁRT!

Lehet szeretni vagy nem szeretni az aktuális kormányokat – mindenkinek szíve joga. A magam részéről az előző kormányt nagyon nem szerettem, hiszen mindent megtettek azért, hogy az embereket becsapják, magukat baloldalinak és szocialistának nevezve akkor, amikor a legmocskosabb kapitalista intézkedéseket hozták.

Melyik baloldali ember záratna be kórházat vagy iskolát? Egyik sem. Mondhatni: az MSZP már „bizonyított”...

Furcsa abszurdja ez kicsiny „demokráciánknak”, hogy a magát jobboldalinak tartó Fidesz hangoztatta legtöbbször (ellenzékben, persze), hogy nem lehet mindent elvenni az emberektől, kell a rend, az egészségügy, az oktatás.

Az a baj ezzel az egésszel, hogy mindegyik hangoztat valamit, ami nem igaz. A Fidesz soha nem lesz a normál embereket előtérbe helyező vezető erő, mivel – neve is mutatja – polgári, jobboldali párt.

Kormányon főként.

Sokan azon lovagolnak, hogy az elmúlt 100 napos regnálása alatt az új kormány semmi értékelhető nem tudott felmutatni.

Nem nagyon értem, mi a meglepődés tárgya. Csodák nincsenek, kutyából se lesz szalonna.

A Fidesz nem azokat akarja felkarolni, akik az elmúlt húsz évben a társadalom peremére kerültek, vagy közelítenek hozzá. Nekik a közép- és felső rétegek a szavazóbázisuk, nekik akarnak kedvezni.

Mit is ígérték? 10 év alatt 1 millió új munkahely? Szerintem ezt még kimondani is nevetséges. Csak nehogy belerokkanjanak a nagy törekvésbe...

Szóval nem kell csodálkozni! A kapitalizmus az kapitalizmus, piros, zöld, narancssárga köntösben is.

El kell fogadni: az embereket innen is, onnan is megvezették.

Az egyetlen erő a Munkáspárt, amely az elmúlt húsz évben valóban a magyar állampolgárokért próbált és próbál tenni, folyamatosan, következetesen, hitelesen.

Épp ezért nem szabad egyéni spekulációkkal járulni a szavazóurnák elé, a kérdés egyszerű: Munkáspárt vagy Munkáspárt?

Nincs szimpatikus Fideszes politikus, nincs tisztességes baloldali MSZP-s. Minden extra szavazat az előbbi alá még nagyobb lovat ad, az utóbbival meg elhítheti: létezik még.

Nem! Nincs kérdés!

Egyetlen voks van: Munkáspárt!

CSEH KATALIN

TÖRTÉNELMI UGRÓDESZKÁK – HASZNOS FEGYVEREK

Húsz esztendeje keressük a legjobb módszert, a legjárhatóbb ösvényt, hogy eljussunk, nemcsak az emberek szívéhez, hanem a gondolatok szövevényes erdejébe is.

Hogy elmondjuk, a Munkáspárt kikért él és dolgozik a legmostohább körülmények között is. Hogy elmondjuk, miért harcol idős és fiatal ugyanazért a célért: a szocializmusért.

Hogy elmondjuk, miért vagyunk kevesen, és miért nehéz az életünk.

Keressük a módszert, aminek segítségével megtalálhatjuk a munkást, aki csákánnyal, számítógéppel, szikével, tollal szolgálná a népet. Akit kizsákmányol a tőkés, függetlenül attól, hogy kalapáccsal vagy tudással teremti vagy teremtené meg a mindennapi testi és szellemi táplálékot. Akit szép csendben leírnak, mert nem képes már profitot termelni és kiszolgálni a tőkést.

Keressük és döcögünk a kapitalista rendszer marhacsapásain, a nem számunkra kitalált szolgálmi utakon. Mert a nagy autópályákról leszorítottak bennünket. „Dölyfös uri kocsis ül a hintó bakján / Félkezében cifra ostort suhogtatván”. Mi nem térhetünk ki, mert van erőnk még meghúzni a jármot. Van erőnk és van tudásunk!

Van módszer és van járható út! Antoni Gramsci, Klara Zetkin, Karl Marx, Sas Gyula és sokan mások kitaposták 1919-ben, a két világháború között és jóval korábban.

Írtak, harcoltak, dolgoztak a szakszervezetben, az olvasókörben és számos más helyen. Igaz, azóta fordult a világ, de módszereiket a legtöbb helyen át lehet venni és alkalmazni a mai viszonyokra. Esetleg beindíthatnak egy folyamatot gondolkodásunkban, ami változáshoz vezet. A mai technika, a számítógépes és mobiltelefonos világban alkalmazható technológiához.

El kell olvasni ezeket a történeteket, mert ha nem tekintünk vissza a múltba, honnan vesszük a forrásvizet a továbbéléshez?

A Szabadságban hetente megjelenő történelmi visszatekintés ezt szolgálja, gyakran receptet adva kezünkbe egy-egy akció lebonyolításához. A szocializmus receptjeit most nem alkalmazhatjuk, hiszen kapitalizmusban élünk, ezért a múlt tőkés Magyarországa, tőkés, fasiszta eszméktől hemzsegő Európájába megyünk vissza, megnézni, hogyan harcoltak kommunista elődeink. A történelmi visszatekintés érdekes, nem nehéz olvasmány. Egyáltalán nem hasonlít a történelemlkönyvek dohos, nehéz soraihoz, de az érdeklődőt elvezeti oda, elvezeti a múlt tanulmányozásához szükséges gyűjtőpontokhoz. És elsősorban megtanít a harci módszerekre. Hogyan jussunk el a munkáshoz, a fiatalhoz, az értelmiségihez? Hogyan dolgozzunk a civil szervezetekben? Nem kell messze menni, csak felütni a Szabadságot és kezünkben a kulcs, ami nem varázsszó, nem csodát tevő ima, de hasznos fegyver a XXI. század tőkés Magyarországa.

FOGARASI ZSUZSANNA

FIDEL ÚJRA BESZÉDET MONDOTT

Fidel Castro múlt pénteken nyilvános beszédet tartott – az elsőt 2006-os műtété óta. Ráadásul ismét katonai egyenruhában jelent meg a nyilvánosság előtt – 2006

óta szintén első ízben. A comandante egyenruhájának és beszédének az üzenete egyértelmű: senki sem temetheti a kubai forradalom vezérét, Fidel újra ott áll

a vártán. A Kubai Kommunista Párt főtitkára félórás beszédében, amelyet a hannai egyetem lépcsőin, mintegy tízezer tömeg, zömében diákok előtt tartott, megismételte, hogy a világ atomháború szélére sodródott, amelynek oka szerinte az, hogy az Egyesült Államok és Izrael feszültséget szít Iránnal szemben.

Bár felépülését követően beszélt már nyilvánosság előtt, azok zártkörűek voltak és – szemben a mostanival – nem jelentették be előre.

Castro 60 évvel ezelőtt ugyanezen az egyetemen diákként kezdte politikai karrierjét. Mint mondta, a kis szigetországnak jutott a szerep, hogy figyelmeztesse a világot a közeledő atomháborúra. Látomásában felvázolta, hogy a mostani ENSZ szankciók felhatalmazzák az Egyesült Államokat és Izraelt, hogy feltartóztassanak iráni hajókat, ami fegyveres összeütközéshez vezet, és ez akár atomfegyverek bevetésébe is torkolhat.

KÍNA A GYŐZELEMRE EMLÉKEZETT

A japán agresszorok elleni győzelem 65. évfordulóján tisztelettel adózott a megszállók elleni harc áldozatainak emléke előtt a Kínai Kommunista Párt.

„A győzelem a XX. század kiemelkedő eseménye volt, ami rendkívül fontos jelentőséggel bír a kínai nemzet, de az általános emberi civilizáció számára is” – hangoztatta Li Changchun, a Kínai Kommunista Párt (KKP) központi bizottsága politikai állandó bizottságának tagja a japánok elleni, 14 éven át tartott háború hatalmas emlékműzeumában.

A koszorúzással egybekötött megemlékezésen ott volt a kínai legfelsőbb vezetés mind a kilenc tagja, így a kínai államelnök, Hu Jintao és a miniszterelnök, Wen Jiabao is. Jelen voltak még veteránok és külföldiek is, akik segítettek az ellenállást.

E napon Kína-szerte a mártírokra, az áldozatokra emlékeztek. Nankingban, ahol több mint 300 ezer embert mészároltak le 1937-ben, a városi emlékműnél koszorúztak, helyeztek el virágokat. Ez alkalomból bemutattak egy új katalógust, amelyben azokról a pilótákról írnak, akik életüket áldozták a japánok elleni háborúban, Kínában. Közel 1500 kínai, 2600 amerikai és 240 volt szovjet, valamint két dél-koreai pilóta neve szerepel benne. A kínai munkaszolgálatosok japánbeli sorsáról összeállított nankingi kiállítást, amit augusztus 15-én nyitottak meg, eddig már majdnem 200 ezren látták.

A Kína és Japán közti konfliktus 1931-ben kezdődött, míg a totális háború 1937. július 7-én tört ki, és egészen 1945. szeptember 2-ig tartott, amikor Japán feltétel nélkül kapitulált. A győzelemben meghatározó szerepe volt a kommunista Vörös Hadseregnek, a mai Népi Felszabadító Hadseregnek.

Történelmi feljegyzések, visszaemlékezések, fénykép és filmfelvételek tanúsága szerint a japán katonai akciók több helyütt véres mészárlásokba torkolltak. Jellemzően használtak vegyi és biológiai fegyvereket, élő embereket temettek, kínaiak ezreit fejezték le. A japánok a „felégetni mindent, megölni mindenkit, és kifosztani, amit lehet” – jegyében pusztítottak, romboltak és könyörtelenül gyilkolták a civil lakosságot is.

A japán légitámadások szinte valamennyi kínai nagyvárost elérték, milliók váltak otthontalanná. Japán egyébként szeptember elsején kezdte meg a II. világháborúban elhagyott vegyi fegyverek megsemmisítését, Nanking külvárosában.

A hosszú éveken át húzódó háború kínai részről mintegy 21 millió, japán részről közel kétmillió halottat követelt.

MESTERHÁZY HÜLYÉNEK NÉZI A NYUGDÍJASOKAT

„Itt van egy csaj, akinek fekete a haja, ha feljön hozzám, abból nem lesz baja” – énekelte az MSZP salgótarjáni kampánynyitó-ján kórusban Mesterházy Attila pártelnök és Dóra Ottó polgármester-jelölt. A szocialisták elnöke és frakcióvezetője azonban nem elégedett meg ezzel a számmal a Beszterce-lakótelepen felállított pódiumon.

Mesterházy fehér kesztyűt és fekete kalapot vett fel, majd táncra perdült. A parlamenti választások óta megtestesedett politikus Michael Jackson színpadi előadását igyekezett utánozni. Fogalmazzunk finoman: kínosan szánalmas volt.

Önmagában azzal nem is lenne baj, hogy az MSZP-elnök önmagából és pártjából hülyét csinál. Szíve joga, a szocialistákkal nem a mostani pojjácskodás – avagy a gatyára vetkőzött rédei polgármester sztriptíz-showja – a legnagyobb baj, hanem az, hogy kiárusították Magyarországot, elárulták a baloldalt, és nyakunkra hozták a Jobbikot.

Viszont a mostani salgótarjáni alja bohóckodással Mesterházy megmutatta: az egyszerű szocialistákat, nyugdíjas választóit végképp és teljes mértékben hülyének tartja. Úgy gondolja, nekik elég, ha illegeti magát egy színpadon, táncikál egy kicsit, arról, ami az országban történik, már nem is kell beszélni.

Illetve csak annyit, hogy Orbán Viktor a főgonosz, maga a sátán, nála mindenki csak jobb lehet, hiába korrupt, tolvaj és áruló. Ezt kell megértenie az „elvtársaknak”.

Igen, Mesterházy pojjácskodása csúcspontján ezt a szót is ki merte ejteni. Holott neki nem elv, maximum büntársai lehetnek. Az általa lesajnált „dolgozó nép” pedig nem az.

Hát ezek figyelembevételével szavazzon bárki is a „szocialistákra”!

A Magyar Kommunista Munkáspárt központi politikai lapja. Szerkeszti a szerkesztőbizottság.
Szerkesztőség: 1082 Budapest, Baross utca 61.; Telefon: 334-1509; Telefax: 313-5423;
A Szabadság e-mail címe: info@aszabadsag.hu; internetcím: www.aszabadsag.hu
Kiadja: a Progressio Kft., a kiadásért felelős: Vajda János igazgató; ISSN 0865-5146

A Munkáspárt internetcíme: <http://www.munkaspарт.hu>